

[Camre]

udgør samme procent af indkomsten som sidste år. Det er jeg fuldstændig enig i, og det er også det, der er tilfældet.

Ved en skattepligtig indkomst på 20.000 kr. i 1978 – der stiger med de procenter, vi må regne med der bliver tale om – var stats-skatten 4,8 pct. Den vil efter forslaget i 1979 være 4,8 pct. Jeg tager et par andre tal: for 50.000 kr.s niveauet var statsskatten 10,6 pct. i 1978 og bliver 10,6 pct. i 1979, for 80.000 kr. 13,6 pct. i 1978 og 13,6 pct. i 1979, for 200.000 kr. 26,6 pct., også i begge år.

Hr. Kaj Hansen sagde, at dette var en arbejdslededskabende politik, var en politik, der vendte den tunge ende nedad; ligesom når man forhøjede momsen, så tog man af folkepensionisternes indkomster. Ja men det gjorde vi jo ikke, hr. Kaj Hansen. Vi gennemførte forslaget med fuld kompensation. Lad nu være med at angribe os for noget, som vi ikke har gennemført.

Når hr. Kaj Hansen sagde: »De små rammes hårdere«, så må jeg spørge: hårdere end hvad? Hårdere end i dag? Nej. Hårdere end sidste år? Nej. Hårdere end forrige år? Nej. Måske nok hårdere, end hvad der står i DKPs program, men det er der jo ikke flertal for. Og måske også nok hårdere, end der ville være tale om efter den reform, som den tidligere skatteminister fremlagde her i foråret i en redegørelse. Men hvis jeg husker debatten dengang rigtigt, så var der ikke noget flertal for at gennemføre den, og det kan nu ikke nytte noget at argumentere i forhold til forskellige papirer, som ikke på noget tidspunkt har haft et flertal i denne sal.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på den samme, synes jeg, ganske urimelige argumentation imod forslaget, at det vender den tunge ende nedad. Nej, hr. Bernhard Baunsgaard, det vender ikke den tunge ende mere nedad end nogen sinde før, og jeg må spørge: hvorfor har hr. Bernhard Baunsgaard så ikke fremsat sine forslag om større progression sidste år eller forrige år, eller dengang hr. Bernhard Baunsgaard var med bag en flertalsregering?

Hr. Arne Bjerregaard kom til min store undren med en tilslutning til den tidligere skattepolitiske redegørelse fra foråret – det er sådan lidt post festum – og jeg forstod på hr. Arne Bjerregaards bemærkninger, at dette forslag ville være til særlig skade for nogle fattige kommuner et sted i Nordjylland. Jeg

står her med et dagblad fra Nakskov, der viser for hvert enkelt trin og for samtlige skattepligtige indkomster, hvordan udviklingen vil være i denne relativt fattige kommune. Man skal helt op over 200.000 kr., før der til næste år bliver tale om en skattestigning. For alle de andre er der tale om en nedgang i kommuneskatten.

Til sidst til hr. Waldorff. Hr. Waldorff sagde, at dette forslag ville give stemmer til hr. Glistrup. Det er nok muligt, at det med hr. Waldorffs og andres hjælp vil give stemmer til hr. Glistrup, fordi der føres en urimelig argumentation imod det. Men bemærk vel, at hr. Glistrups argumentation, hr. Glistrups agitation, den er dog i det mindste logisk. Hr. Glistrup fører som altid en kampagne imod skatterne, og hr. Glistrup er villig til at betale en skattenedsættelse med et dybt indgreb i velfærdsstaten. Men det er de partier, der påstår at ligge til venstre for socialdemokratiet, jo ikke villige til at gøre, og derfor er deres argumentation imod dette forslag hul.

Glistrup (FP):

Hr. Camre havde ikke opdaget, hvad dette forslag var hårdere end; det skal jeg fortælle hr. Camre. Den forrige regering, vi havde, den socialdemokratiske mindretalsregering, forkyndte i juli måned i år, at man nu havde gennemført det, som EF havde henstillet, nemlig at vi skulle sætte fart under økonomien. Den samme mindretalsregering fik sit sidste forslag igennem, fremsat den 15. august, og det forslag, der ligger her, er milliardbeløb hårdere end det forslag, som den tidligere regering fremsatte. Men den er altså også blevet suppleret med nogle nye folk, og en af disse nye folk, den nuværende skatteminister, sagde uden at rødme nogenlunde det samme som hr. Kampmann, nemlig: ok, her er skam slet ikke tale om noget skærpet skattetryk, her er tale om et uændret skattetryk. Ja men hvis alt skal blive ved det gamle, hvorfor skal vi så overhovedet have det forslag? Selve den omstændighed, at ministeren overhovedet fremsætter dette forslag, viser jo, at han ikke vil lade alt blive ved det gamle, viser det, som han udtrykker i anden forbindelse: at han vil stramme, at han altså med andre ord vil skærpe skattetrykket. Derfor var det nok uden at rødme, ministeren kunne sige det, men det er måske, fordi mi-